

ČLEN MEZINÁRODNÍ KONFEDERACE
C.I.N.O.A.

Moderní design může být pointou příběhů krásných věcí s historií, dokáže jarní veletrh starožitností ANTIQUE

V Praze, 26. března - Expozice největšího tuzemského veletrhu starožitností ANTIQUE se zpřístupní už za necelý měsíc, přesně 18. až 21. dubna v prostorách Novoměstské radnice v Praze. Asociace starožitníků ČR, která akci tradičně dvakrát do roka pořádá, zvolila za leitmotiv rozličná spojení historie a současnosti, hledání krásy a ladnosti starých krásných předmětů v souhře se současným designem. Ve spolupráci s Asociací návrhářů interiérů budou návštěvníkům přiblíženy starožitnosti v nových kontextech. A to v hlavním výstavním i doprovodném programu veletrhu.

Panující zájem o kombinaci moderního pojetí interiéru s citlivým využitím starožitných prvků je přirozenou reakcí na jistou strohost a odosobnění, které do interiéru vnesl moderní design v posledních několika desítkách let. Byť soudobé styly většinou přinášely definici prostoru, čisté linie, pestrost, využití světla či praktičnost a účelnost, leckdy souběžně také znamenaly určitý chlad a odosobnění uživatele. Starožitnosti, rodinné památky vnesené do moderního interiéru, naznačenou bariéru pomáhají odstranit, zároveň má ale tato kombinace jistá pravidla, která je dobré dodržovat, aby se lidé v interiéru cítili dobře.

Na úskalí, která toto spojení může přinést, chtějí pořadatelé ANTIQUE upozornit a nabídnout rady či řešení. Zkušená designérka Gabriela Hámová z Asociace návrhářů interiérů k tomu říká: *„Jakákoliv starožitnost, kterou se rozhodneme integrovat do moderního interiéru, pokud je použita v nesprávných vztazích, bude patrně působit nepatříčně. Nejčastější chybou je asi snaha o prvoplánové upoutání pozornosti na daný předmět. Pokud chci předmět v interiéru vyzdvihnout, musím to udělat 'něžně a nenásilně'. Tím mu dám sílu, aby se sám prosadil.“* Více informací naleznete na www.asociace.com.

Ač propojení starého s novým můžeme vnímat jako trend současnosti, člověk zařizující si byt nebo dům by vždy měl dbát na to, aby se v něm cítil dobře, uvolněně. A aby zařízení splňovalo nejen po stránce estetické, ale i praktické vše, co od něj požaduje a očekává. Základním pravidlem je, že prostor má sloužit člověku a nikoli naopak. Mimo tohoto klíčového pravidla je také důležité, aby rozvržení vybavení a v neposlední řadě také barevné řešení respektovalo místo, kde bydlíme.

Viceprezidentka Asociace starožitníků Simona Šustková k tomu poznamenává: *„V první řadě by člověk měl vdechnout genius loci místa, se kterým pracuje. Zcela jinou atmosféru má venkovský dům s nízkými stropy, jinak vyzařuje byt ve vinohradském domě z konce 19. století s vysokými stropy a původními dveřmi a parketami, a zcela jiné možnosti dává novostavba. Bylo by pěkné, kdyby se do bytu přeneslo něco z charakteru domu. To mu dává duši. Zcela moderní byt v novostavbě pak nechává*

vyniknout drobné starožitné doplňky, jako jsou zrcadla či hodiny, které jemně rezonují s moderním nábytkem i obrazy.“

Pokud si zařizujeme byt v základní sestavě moderním a účelným nábytkem, citlivým výběrem vhodného starožitného kusu nábytku či solitéru mu můžeme dát estetickou dominantu, ale i tady je třeba přemýšlet, dbát na vhodnost barevných kombinací a držet se klasické lidové moudrosti, která praví, že méně bývá někdy více. Simona Šustková radí: *„Je potřeba věnovat pozornost barevnosti zdi i nábytku, platí zásada, že moc barev škodí. Přílišná variabilita barev na zdech bytu od oranžové po zelenou může roztržít celistvost interiéru a velmi omezuje možnost užití dalších barev, kterými je někdy zábavné odlišit a přiznat starožitné kusy. Je vhodné, je-li to možné, hledět i na podobný nádech barvy dřeva u starožitného a moderního nábytku, což dokáže byt překvapivě sjednotit.*

Odborníci jednoznačně radí vyhnout se laciným replikám. Moderní prvek má být osobitý, kvalitně vyrobený, ale starožitný kus zásadně autentický a kvalitně zrestaurovaný. Repliky totiž vždy nakonec přiznají barvu a působí samovolně jako kýč. Zajímavý názor na to má bytová designerka Gabriela Hámová: *„Dnešní doba je stále přesycená asijskými plastovými napodobeninami, 'fejky' všech známějších designových nábytků, kopiemi uměleckých děl a dalšími kýči. Ale abych vše neodsuzovala - dovedu si představit, že nějaký konkrétní vydařený předmět tohoto typu v interiéru použiji, ale jednoznačně v kontextu komiky, jako vtipný prvek, který nesmí být samoučelný a vždy musí být zřejmé, že nemá hrát úlohu starožitnosti.“*

Je řada dalších detailů, které je v případě práce s moderním designem a starožitnostmi třeba poznat a naučit se s nimi pracovat. Mnoho se o souhrách genia loci prostoru či dispoziční harmonii linií i barev můžete dovědět na letošním jarním veletrhu ANTIQUE. Zástupci Asociace návrhářů interiérů zde společně se starožitníky zájemcům poskytnou informace a praktické ukázky interiérů využívajících starožitnosti či netradiční možnosti restaurování. Přijdete-li se na veletrh podívat a zakoupíte si nějakou zajímavou starožitnost či nábytek, můžete jejich využití v interiéru konzultovat s odborníky přímo na místě.

Veletrh ANTIQUE je v oblasti užitého umění ojedinělou záležitostí, kterou lze srovnávat s prodejními aukcemi. Umožňuje setkávání laické a odborné veřejnosti, a to nejen v rovině nákupu a prodeje starožitných předmětů, ale zároveň poskytuje možnost bezplatného poradenství. Laici se mohou od odborníků dovědět, jak poznat hodnotu vlastněné starožitnosti a také o principech prodeje. Pro vystavovatele je připraveno tradiční udělení ceny za nejlepší expozici a exponát veletrhu.

ROZHOVOR S GABRIELOU HÁMOVOU Z ASOCIACE NÁVRHÁŘŮ INTERIÉRŮ

Jací jsou nejtypičtější zákazníci poptávající spojení starožitností a moderního interiéru? A jaká spojení na úrovni artefaktů jsou nejčastější?

Řekla bych, že typickým zákazníkem interiérového designéra, který poptává práci založenou na kontrastu starožitností a moderního interiéru, je buď sběratel umění, i když tito lidé častěji žijí v klasických interiérech, nebo klient, který chce moderní byt, často i minimalistický, ale "osobní" a s příběhem. Nejčastěji se pak objeví klient, který si přináší historický předmět (jím zakoupený nebo zděděný po předcích), ke kterému má vztah a chce jej v interiéru uplatnit.

Pocházejí vaši klienti z řad firem (jakých?), anebo jde o „civilní“ obyvatele?

Osobně se setkávám spíše s klienty z řad soukromých než firemních zákazníků. Nelze to ale zobecňovat, jsou i firmy, které se profilují jako sběratelé umění. Častěji moderního, ale některé podporují i NG a jiné kulturní instituce. Tyto firmy pak také slyší na zařazení starožitností např. do reprezentativních prostor budovy firmy, ředitelských salonků,...

Mají vaši klienti ke starožitnostem vztah čistě estetický, anebo častěji sběratelský?

Moji klientu častěji upřednostňují přístup estetický, ale s ohledem na historickou hodnotu předmětu. Znamená to, že pokud dostanu do rukou předmět, např. křeslo, jehož hodnota je spíše estetická než historická, můžu si dovolit křeslo přepracovat. Třeba zachovat tvar a křeslo přechalounit podle svého - i v odvážných, nehistorických kombinacích vzorů a barev... Křeslo pak samo v interiéru „zahraje“. Pokud by toto křeslo bylo historicky cenné, mohu jej pouze zrestaurovat do původního stavu a použít čalounění co nejpřesnější k originálu. S takovým předmětem pak musím pracovat jako s artefaktem a v prostoru jej zvýraznit jinak. Třeba kobercem, barvou zdi, jeho vlastním kompozičním umístěním.

Vzpomněla byste si na nejzdařilejší kombinaci, ve které figurovala starožitnost? Klidně můžeme jmenovat konkrétní firmu či objekt...

Jakákoli starožitnost, kterou se rozhodneme integrovat do moderního interiéru, pokud je použita v nesprávných vztazích, bude patrně působit nepatříčně, groteskně až trapně. Podivně působí starožitné originály v kombinaci s plastovými napodobeninami historických předmětů, pokusy začlenit starožitnosti do rádooby historizujícího prostoru, který byl vytvořen v jiném historickém stylu a vůbec se tam nehodí... Nejhuř na mě působilo použití secesního příborníku v popartovém interiéru, které jsem viděla na obrázku v jakémsi lifestylovém časopisu. Naopak asi nejkrásnější pro mne zůstává realizace výstavy díla Josipa Plečnika pro Pražský Hrad (asi před 15ti lety) přímo na Pražském Hradě. Nádherně tam tehdy byly adjustovány Plečnikovy sakrální poháry - zářící předměty jakoby levitovaly v temném sklepení. Světlo udělá divy...

Jaké chyby lidí snažící se instalovat starožitnosti do svého příbytku dělají nejčastěji?

Nejčastější chybou je asi snaha o prvoplánové upoutání pozornosti na daný předmět. Pokud chci předmět v interiéru vyzdvihnout, musím to udělat "něžně" a nenásilně. Tím mu dám sílu, aby se sám prosadil.

Už je za námi doba imitace starožitností? Anebo jdou stále „na dračku“ umělohmotné či jinak materiálově nevhodné kopie např. prvorepublikových lamp se zelenými stínidly...?

Naopak, dnešní doba je stále přesycená asijskými plastovými napodobeninami, 'fejky' všech známějších designových nábytků, kopiemi uměleckých děl a dalšími kýči. Stále je zde trh pro tyto předměty. Abych vše neodsuzovala - dovedu si představit, že nějaký konkrétní vydařený předmět tohoto typu v interiéru použiji, ale VŽDY v kontextu komiky, jako vtipný předmět, který nesmí být samoučelný a VŽDY musí být zřejmé, že NEMÁ hrát úlohu starožitnosti...

Uměla byste říci, jakou odezvu mají starožitnosti u současných designérů?

Myslím, že velkou. Jsem přesvědčena, že všichni významní designéři (ať už nábytkoví nebo průmysloví) bravurně zvládají dějiny designu a historii vůbec a ve svých dílech tyto předměty a starožitnosti opakují (nikoli kopírují), přeměňují s novými kontexty... V duchu známé pravdy: „Vše, co tu je, už tu jednou bylo“.

Stává se, že někdo změní přístup ke starožitnosti od sběratelského exponátu k praktickému použití? (např. někdo má chalupu ze starého mlýna, a bud' ze zájmu, nebo z důvodu ekonomické výhodnosti nebo nutnosti - předtím neuvažované, se rozhodne zprovoznit technologii bud' s původním účelem, nebo částečně (pohon slouží třeba pro malou elektrárnu). Ale může to být něco menšího, tkalcovský stav, sedlářská dílna, kovárna... Jsou na to konkrétní příklady?

Ano, zaplať Bůh ano. Mám kolem sebe několik podobných příkladů. Podívejte se, kolik je kupříkladu opravených a zpřístupněných hamrů, kolik roubenek lidé dávají do původního stavu (zdařile i méně zdařile), kolik vzniká malých muzeí v odlehlých vesničkách. Zdá se mi, že doba je taková, že si lidé uvědomují víc svou smrtelnost a snaží se, aby tu po nich něco zůstalo.

Co lofity, nově využívané tovární haly? Kombinace třeba nového bydlení a částečné využití starých prostor k výrobě na původních technologiích – bude také to předmětem pozornosti letošního Antique?

Domnívám se, že toto úplně zařazeno nebude, rádi bychom upřednostnili design období přelomu minulého století - zaměření na historismy a secesi. Je to hlavně proto, že i díky designovým periodikům jsou lidé na předměty art deco a mladší zvyklí a bez problémů je do interiérů zařazují. Secese naproti tomu (myslím tu reprezentovanou Muchou, Gallém, Hortou...) tak oblíbená momentálně není. Její tržní hodnota tak klesá, ačkoli předměty jsou nesmírně krásné, řemeslně dokonale propracované a často i cenné. Zařadit takovéhle skvosty, hlavně nábytek, právě musíme širokou veřejnost teprve naučit...

Asociace starožitníků, která již po jedenatřicáté pořádá veletrh starožitností ANTIQUE, se jako první z postkomunistických zemí stala vedle nejprestižnějších starožitnictví světa členem organizace C.I.N.O.A. Tato organizace mezinárodního rozsahu sdružuje obchodníky s uměním, mapuje trh se starožitnostmi a napomáhá obchodu s nimi. V souladu s tím usiluje i Asociace starožitníků o rozvoj českého trhu, aby nebyl zaplaven neznačenými falzy a napodobeninami a aby peníze uložené do starožitností byly dobře jištěnou investicí. Skrze svou Rudolfinskou akademii vzdělává zájemce o starožitnosti již přes dvacet let, neboť vzdělání v oboru je jednou z podmínek pro orientaci na trhu se starožitnostmi a vhodné investování. V neposlední řadě se snaží i o propagaci vztahu lidí k našemu kulturnímu dědictví.

31. veletrh starožitností ANTIQUE

18. - 21. dubna 2013

Novoměstská radnice, Karlovo náměstí 1/23, Praha 2

Návštěvní doba: 18. -20. dubna 2013 od 10 do 19 hod

21. dubna 2013 od 10 do 17 hod

Vstupné: 90,- Kč (pro členy Asociace starožitníků zdarma)

Snížené vstupné: 70,- Kč (důchodci, studenti)

www.asociace.com

Mgr. Lucie Šustková

manažer veletrhu

T: +420 602218 363

E: lucie.sustkova@asociace.com

W: www.asociace.com